

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 212/2013-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti D., s. r. o., T., zastúpenej obchodnou spoločnosťou A. s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. R. H., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 242/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti D., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. marca 2013 faxom a následne 20. marca 2013 poštou doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti D., s. r. o., T. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej obchodnou spoločnosťou A. s. r. o., B., konajúcej prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. R. H., pre namietané porušenie jej

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 242/2009 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že 9. septembra 2009 sťažovateľka podala na okresnom súde návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa proti obchodnej spoločnosti E., a. s. (ďalej len „odporca“), domáhala zaplata sumy 6 794,13 €. Pôvodne bola vec vedená pod sp. zn. 30 Rob 187/2009, po prevedení do oddelenia Cb je konanie vedené pod sp. zn. 28 Cb 242/2009.

K ďalšiemu postupu okresného súdu v napadnutom konaní sťažovateľka uviedla:

„Dňa 14. 9. 2009 - navrhovateľ uhradil súdny poplatok vo výške 407,50 EUR, čo aj súdu písomne doložil dňa 16. 9. 2009.

Dňa 18. 9. 2009 - okresný súd vydal platobný rozkaz, ktorý bol doručený PZ navrhovateľa dňa 23. 9. 2009.

Prípisom zo dňa 15. 10. 2009 - súd zaslal PZ navrhovateľa (doručené dňa 20. 10. 2009) odpor odporcu a vyzval ho na vyjadrenie sa.

Dňa 16. 11. 2009 - navrhovateľ podal vyjadrenie k odporu odporcu.

Dňa 11. 5. 2010 - navrhovateľ žiadal o vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 1. 7. 2010 - navrhovateľ opätovne žiadal o vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 29. 11. 2010 - navrhovateľ opätovne žiadal o vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 21. 3. 2011 - navrhovateľ podal predsedníčke súdu sťažnosť na prietahy v konaní.

Dňa 30. 3. 2011 - súd odložil sťažnosť ak nevybavenú s odôvodnením, že sťažnosť nepodal účastník konania sám, ale právny zástupca, ktorý však doložil plnú moc s obyčajným podpisom a nie overeným podpisom splnomocniteľa.

Dňa 18. 4. 2011 - navrhovateľ podal predsedníčke súdu opätovne sťažnosť na prietahy v konaní.

Dňa 17. 5. 2011 - predsedníčka súdu oznámila, že predlžuje lehotu na vybavenie sťažnosti až do 2. 8. 2011.

Dňa 26. 7. 2011 - predsedníčka súdu oznámila, že opätovne predlžuje lehotu na vybavenie sťažnosti až do 2. 11. 2011.

Dňa 15. 2. 2012 - navrhovateľ podal predsedníčke Krajského súdu žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy v konaní, keďže napriek 2krát predĺženému termín na jej vybavenie a uplynutia ďalších 3 mesiacov, okresný súd na sťažnosť vôbec nereagoval.

Dňa 9. 3. 2012 - podpredsedníčka Krajského súdu Bratislava odpovedala prípisom, že sťažnosť na postup Okresného súdu Bratislava I vo veci vybavenia sťažnosti na prietahy v konaní vyhodnotili ako dôvodnú a za oneskorené vybavenie sťažnosti sa ospravedlnili.

Medzitým odpoveďou zo dňa 29. 2. 2012 (doručenou však až spoločne s odpoveďou Krajského súdu v Bratislave dňa 15. 3. 2012) - Okresný súd Bratislava I oznámil, že v konaní došlo k prietahom, pričom zákonná sudkyňa a vyšší súdny úradník boli upozornení, aby vo veci pokračovali bez prietahov.

Dňa 21. 5. 2012 - sa uskutočnilo prvé pojednávanie, na ktorom bol vypočutý štatutárny zástupca navrhovateľa a ktoré bolo odročené s tým, že na ďalšom pojednávaní bude vypočutý štatutárny zástupca odporcu. Nie je vôbec zrejmé, prečo nebol vypočutý aj Štatutárny zástupca odporcu, hoci sa na pojednávaní nachádzal.

Dňa 17. 9. 2012 - sa malo uskutočniť pojednávanie, ktoré však bolo odročené bez prejednania veci z dôvodu, že za odporcu sa nikto nedostavil, pričom odporca svoju neprítomnosť neospravedlnil.

Dňa 14. 11. 2012 - sa malo uskutočniť pojednávanie, ktoré však bolo odročené bez prejednania veci z dôvodu, že za odporcu sa nikto nedostavil, pričom odporca svoju neprítomnosť neospravedlnil, resp. sa následne dostavila osoba, ktorá síce tvrdila, že je právnym zástupcom odporcu, ale nemala o tom žiadne splnomocnenie.

Dňa 11. 2. 2013 - sa malo uskutočniť pojednávanie, ktoré však nebolo otvorené z dôvodu, že odporca oznámil, že na spoločnosť odporcu bol vyhlásený konkurz, avšak nemá o tom žiadne rozhodnutie so sebou; súd preto pojednávanie odročil na neurčito.“

Z uvedeného prehľadu úkonov v napadnutom konaní podľa sťažovateľky vyplýva, že konanie trvá dosiaľ 3 roky a 6 mesiacov, pričom za priebežný postup okresného súdu, ktorý nebol poznačený zbytočnými prietahmi v konaní, možno považovať len obdobie od podania

návrhu na vydanie platobného rozkazu, t. j. od 9. septembra 2009 do rozhodovania o oslobodení od súdnych poplatkov, t. j. do 22. februára 2010.

V nasledujúcom období, t. j. od 22. februára 2010 do 25. januára 2011 (11 mesiacov), nedošlo podľa názoru sťažovateľky k žiadnemu úkonu okresného súdu, a to napriek tomu, že v tomto období sťažovateľka trikrát poslala písomnú žiadosť o nariadenie termínu pojednávania a o riadne pokračovanie v konaní. Uvedenú absolútnu nečinnosť okresného súdu v tomto období potvrdila aj predsedníčka okresného súdu vo svojom oznámení z 29. februára 2012 k sťažnosti na prietahy v konaní.

Podľa sťažovateľky *„V ďalšom období okresný súd nekonal, pretože predložil spis na Krajský súd Bratislava z dôvodu odvolania k jeho rozhodnutiu a návrhu odporcu na oslobodenie od súdnych poplatkov. V tomto prípade súd prvého stupňa postupoval v rozpore s § 209 ods. 2 OSP (Ak odvolanie smeruje proti uzneseniu, ktorým súd prvého stupňa nerozhodol vo veci samej, vec sa predloží odvolaciemu súdu pred rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, len ak by bez rozhodnutia o odvolaní súd prvého stupňa nemohol pokračovať v konaní.)*, čím spôsobil ďalšie prietahy v konaní. Okrem toho pri rozhodovaní o odvolaní odporcu k rozhodnutiu o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov, odvolací súd musel vrátiť vec súdu prvého stupňa, a to dokonca 2-krát. Riadnym a včasným konaním súdu sa rozumie nielen vydávanie rozhodnutí, ale aj správne rozhodovanie súdu, nie také rozhodovanie, že odvolací súd musí 2-krát vracať rozhodnutie súdu prvého stupňa pre nesprávny postup. Z uvedeného je zrejmé, že rozhodovanie o návrhu odporcu na oslobodenie od súdnych poplatkov trvalo celkovo od 4. 11. 2009 do 21. 12. 2011, teda celkovo 25 mesiacov. Takýto postup je neprípustný, jednak na porušenie § 209 ods. 2 OSP, jednak na celkovú dobu takéhoto rozhodovania, a znamenal prietahy v konaní, keďže okresný súd po túto dobu vôbec neriešil rozhodovanie vo veci samej.“

Na základe sťažovateľkou podanej sťažnosti na prietahy v konaní, ktorá bola predsedníčkou okresného súdu 29. februára 2012 vyhodnotená ako dôvodná, okresný súd v období od 21. mája 2012 do 11. februára 2013 nariadil vo veci 4 pojednávania. Na pojednávaní konanom 21. mája 2012 bol vypočutý štatutárny zástupca sťažovateľky (navrhovateľky) a pojednávanie bolo odročené pre účely vypočutia štatutárneho zástupcu

odporcu napriek jeho prítomnosti už na tomto pojednávaní. Pojednávaná nariadené na 17. september 2012 a 14. november 2012 sa neuskutočnili z dôvodu neospravedlnenej neprítomnosti štatutárneho zástupcu odporcu. Okresný súd v týchto prípadoch podľa názoru sťažovateľky nevyužil príslušné zákonné opatrenia podľa Občianskeho súdneho poriadku, t. j. nedal odporcu predviesť, neuložil mu poriadkovú pokutu ani ho nepredvolal pod hrozbou pokuty či predvedenia. Ostatné pojednávanie vo veci uskutočnené 11. februára 2013 bolo okresným súdom odročené z dôvodu, že okresný súd preverí tvrdenie odporcu o vyhlásení konkurzu na jeho majetok.

Sťažovateľka v sťažnosti tiež poukázala na nesprávny postup okresného súdu pri vybavovaní jej sťažnosti na priet'ahy v konaní podanej 21. marca 2011 a opakovane 18. apríla 2011, keď predsedníčka okresného súdu dvakrát predĺžila lehotu na jej vybavenie, napriek zákonom ustanovenej tridsaťdňovej lehote. Z uvedeného dôvodu podala sťažovateľka 15. februára 2012 predsedníčke Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti na priet'ahy v konaní. Predsedníčka krajského súdu reagovala prípisom z 9. marca 2012, v ktorom jej sťažnosť vyhodnotila ako dôvodnú a za oneskorené vybavenie sťažnosti na priet'ahy v konaní predsedníčkou okresného súdu sa ospravedlnila.

Podľa sťažovateľky napriek stanovisku predsedníčky okresného súdu nebola zjednaná účinná náprava, keďže dosiaľ neboli vo veci okrem vypočutia štatutárneho zástupcu sťažovateľa vykonané žiadne efektívne úkony, a teda k porušovaniu jej označených práv neustále dochádza v dôsledku nekonania a úplnej nečinnosti okresného súdu, ako aj v dôsledku jeho neefektívneho a chybného postupu.

Na základe uvedeného sťažovateľka v sťažnosti navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1) Základné právo spoločnosti D., s. r. o... na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn 28Cb/242/2009 porušené bolo.

2) Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby v konaní sp. zn. 28Cb/242/2009 konal bez zbytočných prietáhov.

3) Spoločnosti D., s. r. o... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 3. 000,- EUR (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný sťažovateľovi vyplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

4) Okresný súd Bratislava I je povinný nahradiť spoločnosti D., s. r. o. trovy právneho zastúpenia vo výške 331,13 EUR (2 úkony á 130,16 EUR + 2 x paušálna náhrada á 7,81 EUR = 275,94 EUR + 55,19 (DPH) = 331,13 EUR) na účet právneho zástupcu A. s. r. o... do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. “

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s už uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 242/2009.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Zo sťažnosti a z pripojených príloh vyplynuli tieto skutočnosti:

Sťažovateľka podala 9. septembra 2009 na okresnom súde návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 6 794,13 €. Okresný súd vo veci konal priebežne až do 22. februára 2010. Počas roka 2010 sťažovateľka opakovane žiadala okresný súd o nariadenie pojednávania. Sťažnosť na prietahy v konaní podala predsedníčke okresného súdu 18. apríla 2011. Predsedníčka okresného súdu v odpovedi na sťažnosť sp. zn. Spr 2137/2011 z 29. februára 2012 uznala prietahy v konaní v období od 22. februára 2010 do 25. januára 2011 a dospela k záveru, že ku vzniku prietáhov došlo z objektívnych dôvodov, predovšetkým z dôvodu nedostatočného personálneho obsadenia okresného súdu na obchodnom úseku. Súčasne uviedla, že priebeh napadnutého konania bude priebežne sledovať, pričom zákonná sudkyňa vo veci nariadi pojednávanie v priebehu mája – júna 2012. Následne sa 21. mája 2012 uskutočnilo pojednávanie vo veci, pojednávania nariadené na 17. september 2012 a 14. november 2012 boli odročené z dôvodu neospravedlnenej neprítomnosti odporcu. Pojednávanie nariadené na 11. február 2013 bolo odročené na neurčito z dôvodu, že okresný súd preverí odporcom tvrdenú skutočnosť, že na jeho majetok bol v januári 2013 vyhlásený konkurz.

Zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že v Obchodnom vestníku č. 21/2013 z 30. januára 2013 bolo zverejnené uznesenie okresného súdu sp. zn. 2 K 47/2012 z 23. januára 2013, ktorým vyhlásil konkurz na majetok odporcu. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“) vyhlásením konkurzu sa začína konkurz. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku. Vyhlásením konkurzu sa dlžník stáva úpadcom.

Podľa § 47 ods. 1 zákona o konkurze ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú.

Ústavný súd v súlade so svojou konštantnou judikatúrou berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom..., ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietáhov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03), resp. že „na základe skutočností uvedených v sťažnosti nemožno postup súdu považovať za taký, ktorý by signalizoval pri predbežnom prerokovaní možné porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (III. ÚS 204/09).

Ak ústavný súd dospeje k záveru, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné posúdiť ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03, III. ÚS 52/05) alebo sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04, III. ÚS 252/05).

K týmto ustáleným právnym názorom ústavný súd v zhode so svojou doterajšou judikatúrou poznamenáva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04)].

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty účastníka konania (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd v tejto súvislosti v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (m. m. I. ÚS 162/03) konštatuje, že prerušenie konania možno považovať za prekážku konania. Ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným zákonom, nemôžu sa v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov, a tým aj k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto nečinnosť všeobecného súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu neposudzuje ako zbytočné priet'ahy v konaní (m. m. II. ÚS 3/03, I. ÚS 65/03, I. ÚS 214/06).

Z chronológie úkonov vykonaných okresným súdom v sťažovateľkinej veci vyplývajúcich zo sťažnosti, ako aj z odpovede predsedníčky okresného súdu na sťažnosť na priet'ahy v konaní ústavný súd zistil dlhšie obdobie nečinnosti okresného súdu v trvaní 11 mesiacov (od 22. februára 2010 do 25. januára 2011). Okresnému súdu možno vytknúť neefektívny postup spočívajúci v rozhodovaní o oslobodení od súdnych poplatkov, keď krajský súd dvakrát vrátil vec okresnému súdu pre nesprávny postup. Súčasne ústavný súd konštatuje, že v rámci rozhodovania o odvolaní odporcu voči uzneseniu okresného súdu o oslobodení od súdnych poplatkov sa súdny spis nachádzal na odvolacom súde celkovo 9 mesiacov.

Podľa názoru ústavného súdu opísaný neefektívny postup okresného súdu, ako aj jeho nečinnosť síce prispeli k predĺženiu napadnutého konania, avšak s prihliadnutím na postup okresného súdu v tomto konaní po vybavení sťažnosti na priet'ahy v konaní predsedníčkou okresného súdu, ktorý smeroval k odstráneniu protiprávneho stavu

zapríčineného nečinnosťou okresného súdu (okresný súd nariadil v období od mája 2012 do februára 2013 vo veci 4 pojednávania), ako aj na súčasný stav, keď je konanie ex lege prerušené z dôvodu vyhláseného konkurzu na majetok odporcu, túto skutočnosť nemožno považovať za dostatočný dôvod na vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd k uvedenému záveru dospel aj s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania (3 roky a 6 mesiacov) a na skutočnosť, že na ťarchu okresného súdu nemožno pričítať obdobie v trvaní 9 mesiacov, keď sa súdny spis nachádzal na odvolacom súde z dôvodu rozhodovania o odvolaní proti uzneseniu o oslobodení od súdnych poplatkov.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Pokiaľ sťažovateľ poukazuje na tú skutočnosť, že predsedníčka okresného súdu jeho sťažnosti na prietahy v konaní nevybavila v zákonom ustanovenej lehote, ústavný súd nie je kompetentný preskúmať v tomto smere postup všeobecných súdov.

Keďže sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa jej ďalšími nárokmi uplatnenými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2013